

това изисква много трудъ и умение.

Новата работничка се бѣ навела и завързваше усърдно розовата панделка около кръстчето на една съвсемъ русокоша кукличка. Изведнажъ едно момиче, на което бѣха измислили прѣкоръ Бързанка, изпищѣ. Голѣмата игла бѣ боцнала прѣста ѝ. Това се случваше често въ работилницата, особено съ Бързанка, която бѣше не само невнимателна, но и голѣма гюрюлтаджийка. Затова никой не обърна внимание на писъка ѝ. Само новата работничка издигна своитѣ тѣжни очи и ги насочи къмъ мѣстото, отдето идѣше викътъ. Като видѣ, че момичето стиска убодения си прѣстъ и охка, скочи отъ стола си, за да се притече на помощъ. Въ сщия мигъ куклата се подхлъзна отъ колѣнетѣ ѝ и падна съ трѣсъкъ на пода.

— Счупи ли я? — извика гнѣвно надзирателката и се спусна къмъ обърканата работничка. — Това само не стигаше. Душа не ни остана отъ бързане, а ти да чупишъ! За какво си ми, като не можешъ една кукла да облѣчешъ? Ржцетѣ ти сж като вдървени. Познава се, че до сега не си се занимавала съ такава фин-

на работа. Нека види сега...

Но тя не се доизказа. Вратата на работилницата се отвори. Влѣзе Кети, облѣчена въ бѣлото си кожено палтенце, подъ което се подаваше червенъ ескимосъ. Шапчицата ѝ се бѣ килнала назадъ, и подъ нея надничаха любопитно златиститѣ кждрици.

— Какъвъ е този шумъ? — извика момиченцето и тропна съ дѣсното си краче. — Не оставяте човѣка спокойно да си гледа работата! Все разправи... Госпожо Игнатова, на кого се карахте преди малко?

Това бѣха обичайнитѣ думи на фабриканта, които дѣщеря му несъзнателно бѣ заучила.

Въ работилницата настана гробна тишина.

